

38^è JOCS FLORALS de Sant Boi 2025*(Narrativa)***LA MEVA ÀVIA**

A finals de l'estiu del 1940, al mig d'Espanya, la gent passava gana, la guerra civil, havia acabat però el menjar no es podia trobar tan fàcilment.

La meva àvia va néixer. Va ser la segona filla. El pare de la meva àvia era maquinista i la mare era mestressa de casa. Vivia a una casa petita, sense llum, ni aigua ni lavabo. Des de molt petita va deixar l'escola per ajudar a la seva família. Venia ous de les seves gallines i també carbó. Quan tenia 19 anys va venir a Barcelona a viure. Es va casar i va tenir dos fills.

La meva àvia sempre ens a cuidat. Ens estima molt. Sempre fa pastissos als aniversaris i ens ajuda en tot. Ella ens espera al migdia per dinar i quan marxem a casa la meva àvia sempre surt al seu balcó per dir-nos adéu i assegurar-se de que hem arribat a casa. Quan no es troba bé, mai es queixa i només diu que aviat estarà millor, i ho diu perquè no ens preocupem. Per desgràcia al 2020 per culpa de la COVID el meu avi va morir. La meva àvia també va agafar la COVID però com ja sabem la meva àvia és una guerra i va passar la COVID! Es va quedar 1 més a l'hospital. Tot i això sempre somriu. A vegades quan juguem a les cartes o jocs de taula es deixa guanyar perquè nosaltres també somriem. Ha après a fer servir el WhatsApp i ens fa àudios que ens fa riure molt. M'explica històries de quan era petita i m'agrada seure al seu costat i escoltar-la. Aviat farà 85 anys i voldria que gaudim del temps juntes perquè, no m'agrada dir aquesta frase però les avies i avies no son per sempre.

Tenir una avià que t'estima i et cuida és tenir un tresor a la teva vida. Cuida a les vostres avis i avies perquè mai es sap quan serà l'última abraçada que us faran.